

Свашта сам о комунизму научио и спознао али нисам схватио да он и данас дјелује кроз крупне упадице Миле Ђукановића и његових сателита у црогорском друштву. Да иронија буде већа, јадан Његош се преврће у гробу када чује да је ДПС-овска власт усвојила свој језик и правопис на новоштокавским дијалектима који се састоје од два нова слова: меко З' као з'еница и (чуди ме да га нису прогласили тежим) Ћ као бекира. Али није драги читаоци мени ова сфера запала за око ако то одговара црногорском народу и ако он одобрава да будућа покољења уче „неки црногорски језик“, него теза прављења вјештачке црногорске цркве уједињеном са Митрополијом црногорско-приморском која је интегрални дио СПЦ-а. Шта би она по Ђукановићевом моделу, као врховном православном патријарху, требала да има? Можда само скраћени назив ЦПЦ? Очигледно, само ће имати нове канонаде, опростите, канонске одговорности.

Да је Ђукановић нови црногорски епископ и, ако хоћете, пророк, говори вам и она његова најаву да ће у програму ДПС-а баш на дан независности бити предвиђено „обједињавање православне цркве у једну самосталну цијелину“. О пресвети и честити академици и теолози, па зар вам нема већег изазова да дјелујете у јавности од овога?! Политичка странка својим програмом ствара цркву?! Ех, гдје је сада наш патријарх Павле да прочита буквицу, јер се очигледно Мило само њега истински плашио као власт изнад власти.

Опозиција у Црној Гори му дође као трула вишња послужења града. Реално када се поставе праве ствари на право мјесто, нормалан и разуман човјек стави прст на чело и пита се: „шта је то српски народ и српска цијелокупна нација згријешила код Ђукановића“? Шта му је то Јосип Броз, уважени Тито, савјетовао као првом и правом југословенском питомцу и љубимцу? Само он зна, чим му је повјерење такво, да, ево, већ двије деценије влада и хара Црном Гором. Уводи нови језик, нову нацију, нову државу сада и цркву... Мени је то чудно, једино ако и поједини читаоци и историјски стручњаци сматрају да је Србија насилном анексијом 1918. заузела Монтенегро. Када политичари диригују формирање цркве било би трагикомично да то функционише једну цијелу деценију, али свашта је могуће. Ипак, ради се овдје о ДПС-у и Мили епископу Ђукановићу, а не о демократама неких „лијевих“ схватања.

Поред бројних реаговања из Србије, једино ми је увјерљиво изгледао Милош Алигрудич који је кроз већ офуцане изјаве рекао нешто природно „црногорске власти имају неодољиву жељу да удаље Србију и српски народ од Црне Горе и њеног народа“. Мислим да је анализа реченице много већа него што се чини у први мах, а то је заправо „уништити све што је српско доле и претворити себе у господара нове нације“. Да ли,

рецимо, у Србији постоји човјек који води неку политичку партију и ништа више не ради, а сматра се као главни „бос“ покретања свих државних и националних питања која су од виталног значаја за будућност нације? Колико ја видјех, Мишковић и Сорош попраше јавност, али нема тог политичког ефекта и значаја. Државни бизнис није створио творце, створио је тајкуне, а Ђукановића је створио неко много (али МНОГО) већи од неке обичне државничке функције.

Како сада обични и неми посматрачи који су упознати са овом тематиком могу да прокоментаришу став Митрополије црногорско-приморске када каже да је изјава Ђукановића „штетна“? Зашто неко не изађе у јавност и каже отворено; „Ђукановићу, Митрополија је Српска и тачка...“ Шта то значи „штетна“? Блага је то ријеч када се вјерницима депласирају фамозне декларативне изјаве у коме им се каже: „Више нећете бити српски православци, већ црногорски православци које нико не признаје у православном свијету“. И шта сад? Све ће остати на критици, ништа се конкретно неће десити да се Ђукановић заустави у науму политичког формирања цркве и, ето, послје свечаног дана стицања црногорске независности, ДПС ће рећи све оно што ће упућивати на: „Прихватите реалност, Црна Гора има своју ЦПЦ“.

Првенствено ми овдје говоримо о једној потпуно деструктивној улози и причи Миле епископ Ђукановића, који жели да мјења статус цркве не уставом, не законом, већ програмом странке. (?!) Јадне ли ми те канонске одговорности која ће владати у тој и таквим црквама... Прави ће бити вјерници они који се Богу иду молити у политичке установе и оставе коју пару када је „велики хришћански празник“. Да не останем недоречен – Епископ рече да Митрополија црногорско-приморска, пошто је дио СПЦ-а, није „у довољном сагласју са државним интересима Црне Горе“. А шта су то државни интереси Црне Горе? Шта смета до сада оваквом функционисању цркве и православних институција у Црној Гори? Де, Мило, реци шта смета да не нагађамо безвезе...

Што је од свега поражавајуће, црногорски властодржци су толико накљукали народ о НАТО-у и некаквим стандардима ЕУ, да је то чудо божје. Ово око цркве је само једна флоскула, у низу „државних приоритета“ који требају надомјестити лош стандард грађана, и ако им већ не иде посао, да им бар иде хришћанско причешће у новим политичко-вјерским објектима. Разумијем да је свакој држави стало да развија своје норме, своја правила, свој имиџ, своју културу, али се не може оспоравати историја и не могу се оспоравати чињенице. Ђукановић свјесно демантује Његоша, свјесно убија оно због чега су Црногорци заправо Срби, и то је недопустиво и трагично. Проблем настаје у самом процесу манипулације већином, што је политичару посао и ту не могу да приговорим Ђукановићу, али народ се изиграва и са њим се рукује као да су људске душе плишане играчке.

Ђукановић и његова црква

Пише: Стефан Драгичевић
петак, 20 мај 2011 13:25

Двије деценије Ђукановић како посредно, тако и непосредно води Црну Гору, па ако Црногорцима то одговара, шта да кажем сем – само напријед, ваш избор. Говорите будућим покољењима да читају Горски Вјенац, а ако законом ово свјетско дјело буде суспендовано и забрањено за читање, ви их препричавајте.

Виђесте ли чудо и знамење, ка' се двије муње прекрстише?

Једна сину од Кома к Ловћену,

друга сину од Скадра к Острогу,

Крст од огња жива направише!

Ох, диван ли бјеше погледати!

У свијет га јошт није таквога

ни ко чуо нити ко видио.

Помоз, Боже, јаднијем Србима,

и ово је неко знамење!

Ако буде каквог ЦПЦ-а и ако драги моји Срби из Црне Горе то прихватите, слободно се

Ђукановић и његова црква

Пише: Стефан Драгичевић
петак, 20 мај 2011 13:25

крстите овако: У име Оца, и Сина, и Светога Ђукановића, Амин.